

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש מושב שני

פרוטוקול מס' 422
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, כ"ה בסיון התשפ"ד (01 ביולי 2024), שעה 11:05

סדר היום:

הצעה לדיון מהיר בנושא: "מציאת פתרון למשכירי ושוכרי דירות באזורים מפונים" של חברי הכנסת ולדימיר בליאק, ינון אזולאי, יצחק קרויזר, מיכאל מרדכי ביטון, חוה אתי עטייה

נכחו:

חברי הוועדה:

אלי דלל – מ"מ היו"ר
משה סולומון – מ"מ היו"ר
ולדימיר בליאק – מ"מ היו"ר
שרן מרים השכל
חמד עמאר
אלון שוסטר
נאור שירי

חברי הכנסת:

ששון ששי גואטה

מוזמנים:

קרני קירשנבויס	– סגנית יועצת משפטית, משרד ראש הממשלה
אסף וקסלר	– אגף התקציבים, משרד האוצר
אפרת אורן	– עוזרת ראשית ייעוץ משפטי, רשות המיסים
נתנאל לפידות	– מנהל אגף בכיר נכסים, משרד הבינוי והשיכון
נירה שפק	– חכ"ל, תושבת כפר עזה
אופיר יחזקאל	– תושב קרית שמונה
יוסף אבי יאיר אנגל	– סבו של החטוף שחזר מהשבוי אופיר אנגל, משפחות החטופים
אייל קלדרון	– בן דודו של החטוף עופר קלדרון, משפחות החטופים
גיל דיקמן	– בן דודה של החטופה כרמל גת, משפחות החטופים
אבירם מאיר	– דודו של החטוף אלמוג ג'אן שחזר מהשבוי, משפחות החטופים
טלי ליברמן	– אחות של סגן הראל שרם ז"ל, משפחות החטופים
גל גורן	– בנם של החטופה מאיה גורן ז"ל ואבנר גורן, משפחות החטופים
רעות פינקלשטיין	– אחותו של רס"ן שי שמריז ז"ל, פורום הגבורה
יהודה כהן	– אביו של החטוף נמרוד כהן, משפחות החטופים
שמעון אור	– דודו של החטוף אבינתן אור, משפחות החטופים
איציק פיטוסי	– אביו של סמ"ר ישי פיטוסי ז"ל, פורום גבורה
אסתר בוכשטב	– אימו של החטוף יגב בוכשטב, משפחות החטופים
יזהר ליפשיץ	– בנו של החטוף עודד ליפשיץ, משפחות החטופים
שלי דדיה	– מפונה מהיישוב שלומי
יוסי צרפתי	– בעל דירה להשכרה בשלומי, מפונה מהיישוב

מנהל הוועדה:
טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:
אפרת שלמה, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

הצעה לדיון מהיר בנושא: "מציאת פתרון למשכירי ושוכרי דירות באזורים מפוניים", של חברי הכנסת ולדימיר בליאק, ינון אזולאי, יצחק קרויזר, מיכאל מרדכי ביטון, חוה אתי עטייה (מס' 258).

היו"ר אלי דלל:

שלום לכולם. אנחנו נתחיל עם משפחות החטופים, יוסף אנגל, ג'וחא.

יוסף אבי יאיר אנגל:

אנחנו כל שבוע כמה פעמים ככה, חברי הכנסת. שמי יוסף אבי יאיר אנגל, אתם ודאי כבר מכירים את הסיבה מדוע אני כאן שבוע אחרי שבוע ולא עוסק בנושאים ציבוריים כפי שהייתי רגיל.

אני כאן כל שבוע כדי להזכיר לכם שמאז יום הטבח הנורא בשבעה באוקטובר חלפו 269 ימים, אוטוטו תשעה חודשים, כל דקה נצח עבור 120 הישראלים החטופים שממשלת ישראל לא עושה כדי להחזירם הביתה למשפחותיהם, 269 ימים שעם ישראל שומע את מנהיגיו בראשותו של ביבי נתניהו שאוטוטו עוד רגע כבר נגיע לניצחון מוחלט על החמאס, אותו ארגון קיקיוני שנבנה והתעצם בעזרתו הנדיבה של ביבי נתניהו, את החזרת 120 החטופים כבר לא מציניים באותה שורת הניצחון.

חברי הכנסת איפה אתם? האם אתם לא רואים מה קורה לנו לכולנו? עם שהולך לאבדון בגלל הנהגה כושלת שאשמה ישירות למחדל הנוראי של השבעה באוקטובר ואף אחד לא מוכן לקחת אחריות.

בעוד שלושה שבועות אתם יוצאים לפגרה ארוכה שלושה חודשים, האם הגיוני לכם לצאת לחופשה ארוכה כשהחטופים עדיין אי שם במנהרות החמאס? מי האיש חברי הכנסת שיכול היה להוביל את המדינה לניצחון מוחלט ולהחזיר את 120 החטופים הנמקים אי שם במנהרות? כנראה שהיום אין כזה, ראש הממשלה לא הצליח עד היום 269 ימים זה לא הגיוני עד מתי? הנושא כאילו ירד מהפרק ואתם חברי הכנסת הנכבדים שותקים מה קרה לכם?

השבוע עלה לדיון בקבינט הקמת חמישה יישובים חדשים ביהודה ושומרון, האם נגמרה לכם החוכמה בכוח לריב עם כל העולם תוך כדי המלחמה הקשה בתולדות המדינה? במקום לנסות ליצור קשר חיובי עם מדינות ידידותיות כדי שיעזרו לנו להשיב את 120 החטופים, האם לא נכון להיות לפעמים חכם ולא תמיד צודק? או אירוע מביש שהתרחש השבוע תוך כדי המלחמה כששרה בממשלה כעסה ויצא מהמליאה כי חברתה תפסה את מקומה כדי להיות יותר קרובה לראש הממשלה.

בישיבת הממשלה אתמול עלו שני נושאים מהותיים וחשובים לקיומה של המדינה, הקמת מעון חדש לראש הממשלה והחלפת שמו של משרד החקלאות ובנושא החזרת השבויים החטופים כלום.

לבסוף רגע של נחת מהול בעצב, ביום חמישי חגג אופיר שלנו שחזר מהשבוי אחרי 54 ימים עם חבריו בקיבוץ סיום י"ב ויצאה לשנת שירות, הסתכלתי עליו ועל חברתו יובל במהלך המסיבה וחשבתי על המזל הגדול שהיה לנו מול חוסר המזל הכואב שהיה ועדיין קיים ליובל היקרה כשאביה נהרג וגופתו עדיין אי שם בעזה ואחיו אלי הדוד עדיין בין החטופים.

חברי הכנסת עשו משהו כדי ש-120 החטופים יחזרו לפני יציאתכם לפגרה החיים לשיקום והמתים לקבורה מכובדת באדמת המולדת, זה בידיכם את כולם.

היו"ר אלי דלל:

תודה רבה אנגל. קלדרון בבקשה.

אייל קלדרון:

בוקר 269, אני אייל קלדרון בן דוד של עופר קלדרון ואני רוצה לספר לכם שבמוצאי שבת האחרונה אני התחלתי את הערב בעצרת במודיעין שם דיברנו המשפחה ותוך כדי העצרת קיבלנו את בשורת האיום על שני חיילים קדושים שנפלו, ואת הערב את הלילה סיימתי ב-00:02 בהלוויה של יאיר אביטן זכרו לברכה שחירף את נפשו.

ואני שואל עד מתי? עד מתי אנחנו נמשיך עם הדבר הזה עם האירוע ללא תכלית הזה, אולי אחרי תשעה חודשים אנחנו נבין שהדברים צריכים להיעשות אחרת, אולי נבין שאנחנו לא נמצאים בימי הביניים שבו היה אפשר להכריע צבאות עד החייל האחרון, אלא שאנחנו לא נמצאים בימי הביניים ואי אפשר להרוג את המחבל האחרון, מלחמות היום לא מנצחים בדרך הזאת מלחמות מנצחים היום לא רק בשדה הקרב אלא בהסכמים מדיניים, בסנקציות כלכליות, בבריתות אסטרטגיות וזה משהו שפה לא נעשה חשיבה לגביו לא נעשה שום שינוי, אנחנו עדים היום ל-20 שיגורים מהעוטף.

אז אם תשעה חודשים לא הצלחנו לעצור את זה בדרך צבאית כזאת אז אולי צריך לחשוב קצת אחרת? לשחרר היום את מנהל בית החולים שיפא שהחזיק בחלק מהמשפחות שלנו שתרים לכל הסיפור הזה תרומה גדולה מאוד, איפה האסטרטגיה של מדינת ישראל? מי פה האחראי שעומד בראש ומתווה דרך חושב קדימה אסטרטגית? אין פה אף אחד שחושב לא על הרגע עכשיו לא על מה יהיה מחר מה יהיה עם התפקיד שלי מה עם הכיסא שלי אלא על מה שהמדינה צריכה, לא מחר אלא גם בעוד 20 שנה קדימה.

יש פה הזדמנות אדירה לקדם את ביטחון המדינה שלנו לדורות קדימה, רק צריך לבחור בדרך ולהבין שמה שעשינו עד עכשיו לא הביא אותנו לתוצאות ובוודאי שלא החזיר אלינו 120 חטופים וגם לא יחזיר כי זה לא יכול להתקיים בד בבד.

אז התפקיד שלכם כאן חברי הכנסת שנמצאים כאן גם מהקואליציה זה לחשוב רגע אחד לא על מה אני מקבל עכשיו כאן ועכשיו, אלא מה אני יכול לעשות למען עתיד המדינה ולעתיד החברה שלנו, כי החברה שלנו לא תשתקם אם 120 חטופים לא יחזרו לכאן מי לחיים ומי לקבורת קבר ישראל לשיקום מי שבחיים כמובן וביטחון ישראל לא יהיה אם אנחנו לא נחשוב על התמונה הרחבה ונבין מה האיומים האמיתיים והגדולים שעומדים בפנינו, זה הזמן לגלות גדלות נפש ולהבין שזה לא מדובר רק בכס אלא במדינת ישראל כולה, תעשו משהו.

היו"ר אלי דלל:

תודה רבה. גיל דיקמן בבקשה.

גיל דיקמן:

תודה חבר הכנסת דלאל תודה לכל חברי הכנסת. אני גיל דיקמן בן דודה של כרמל גת חטופה כבר 269 ימים בעזה, אמא של כרמל נרצחה בשבעה באוקטובר הדבר האחרון שכרמל ראתה בקיבוץ לפני שהסיעו אותה והוציאו אותה משם זה את הגופה של אמא שלה, היא עברה ליד המקום שבו היא נרצחה זה מה שהיא יודעת על המשפחה, היא לא יודעת שום דבר על אף אחד מבני המשפחה האחרים, לא על אבא שלה שניצל לא על אחיה והאחיינית שלה ולא על גיסתה שהייתה בשבי 54 ימים וחזרה.

אנחנו יודעים כבר ומקווים ומייחלים שהחטופים רואים אותנו בטלוויזיה ושומעים את הדברים שאנחנו אומרים להם, לכן בכל פעם אני חוזר על המידע, כרמלי אם את שומעת אותנו עכשיו אבא בחיים, אחיד אלון, אחיד אור, גיסתך ירדן, האחיינית שלך גפס כולם בחיים ומחכים לך ואנחנו לא מתכוונים לעצור עד שנחזיר אותך הביתה, ואם כבר שומעת אני רוצה להתנצל בפניה על זה שזה לוקח לנו כל כך הרבה זמן להחזיר אותה הביתה.

אני לא מאמין שאנחנו שוב חוזרים לרגע הזה ולמקום הזה אחרי שכבר ראינו כאן בפגרה הקודמת ששוב יוצאים לפגרה ב-28 ביולי ונראה שאף אחד לא מתכוון לשנות את זה פגרה של שלושה חודשים, חטופים בעזה כבר תכף תשעה חודשים זמן של הריון של אישה ואתם יוצאים לפגרה לשלושה חודשים.

לחטופים בעזה אין פגרה ולאנשי המילואים אין פגרה ולמשפחות השכולות אין פגרה ולאמהות של הלוחמים אין פגרה ולמפונים אין פגרה וגם לאף אחד מאזרחי ישראל האחרים שהם חלק מהמאמץ הזה אין פגרה, רק ל-120 חברי כנסת יש פגרה ולמישהו זה נשמע הגיוני.

אז בפעם הקודמת עשינו על זה רעש וניסינו ואמרנו לנו שישנו ובסוף יאללה יאללה יצאתם לפגרה, כנראה שלפגרה תצאו בכל מקרה אז בואו נעשה דיל, אם אין עסקה אין פגרה, אין עסקה אין פגרה, אין עסקה אין פגרה, אם לחטופים ל-120 חטופים אין חופש לעשות כלום לכם 120 חברי כנסת לא מגיעה חופשה של שלושה חודשים וגם לא של הרבה פחות מזה, אני חושב שמכאן מוועדת הכספים ובמיוחד ממך חבר הכנסת שאני יודע כמה הנושא חשוב לך צריכה לצאת קריאה כזאת.

אני רוצה להוסיף על העניין הזה שאנחנו שומעים בשעות האחרונות את הדיווחים המוזרים האלה על שחרור של עצורים שאף אחד לא מצליח להבין בדיוק מי שיחרר אותם 50 עצורים, עכשיו לי אין מושג

אם צריך לשחרר אותם או לא צריך לשחרר אותם, אבל אני יודע שיש גורמים בממשלה כולל השר לביטחון לאומי שמתנגדים לשחרור אסירים וכל הזמן מדברים על זה, לא לשחרור עצורים ולא לשחרור אסירים ולא לשחרור של אף אחד.

הוא לא היה מוכן לחתום על עסקה ולא הצביע גם בעד עסקה שהייתה אמורה להחזיר ילדים בתמורה לאסירים ועצורים ולכל מי שאפשר היה לשחרר, עכשיו משחררים אותם בכל מקרה, משחררים ולא מקבלים שום דבר בתמורה מה זה עושים מאיתנו צחוק? השר איתמר בן גביר הוא שר לשחרור עצורים, במשמרת שלו משחררים אותם ולא מקבלים שום דבר בתמורה, אם הוא מתנגד לעסקה מה זה אומר שהוא מתנגד להחזרת החטופים? כי הרי את העצורים משחררים בכל מקרה.

אני שואל אותך מה עדיף לשחרר עצורים ולא לקבל שום דבר בתמורה או לשחרר ולקבל חטופים בתמורה? אני שואל כי זה כאילו שאלה קלה מאוד אבל המציאות מראה לנו ההפך, אני ממש מבקש שתיתן לנו תשובות על העניין הזה כי אנחנו כבר אובדי עצות וזה כבר לא עניין של ימין ושמאל אנחנו פשוט מבולבלים לגמרי מכל מה שאתם עושים.

היו"ר אלי דלל:

תודה גיל, לצערי גם לי אין מספיק תשובות. אבירם מאיר בבקשה.

אבירם מאיר:

בוקר טוב, אני אבירם אני דוד של אלמוג ששב לפני שלושה שבועות ואני רוצה ביחד עם טלי לקרוא הצהרה משותפת.

היו"ר אלי דלל:

תסבירו מאיפה ההצהרה הזאת.

טלי ליברמן:

בהחלט אני טלי ליברמן אחות של סגן הראל שרם שנהרג ברצועת הביטחון בלבנון בשבת חנוכה לפני 30 שנה, אנחנו כבר כמה חודשים עשרות משפחות שנפגשות ביחד למען האחדות ואני אגיד כמה מילים אחרי זה וקודם נקריא את ההצהרה.

אנחנו משפחות שכולות משפחות חטופים שחלקן גם הן משפחות שכולות המחכות כבר 269 ימים לחזרתם הביתה של יקירנו אימהות לוחמים וחיילי מילואים, אתמול נסענו כולנו לסיור בדרום היינו בניר עוז, בבארי, באתר הנובה ובמרכז החוסן בשדרות, בביקור שלנו שם נגענו במקומות הכואבים לכולנו כיחידים וכעם והבנו שאנחנו כולנו אחים לכאב ולדאגה לעתיד המדינה, חילוקי דעות היו ויהיו בינינו אבל יש גם הרבה נושאים שבהם אנחנו תמימי דעים, אחים אנחנו כולנו ואנו רואים באחדות ערך אסטרטגי למדינת ישראל וסוד קיומו של העם היהודי.

לפני שנבקש מכם משהו בשם האחדות אנחנו רוצים לשתף אתכם ברגע אחד בסיור שלנו, רגע שצולם בבית שבו נפל אלחנן קלמזון השם יקום דמו אחרי שחילץ עשרות מתושבי הקיבוץ ושילם בחייו, אם אפשר בבקשה להראות את הסרטון.

היו"ר אלי דלל:

כמה זמן הסרטון?

טלי ליברמן:

פחות משלושים שניות.

(הצגת סרטון)

היו"ר אלי דלל:

אוקיי תודה רבה.

אבירם מאיר :

אני רק אשלים, חברי הכנסת אתם רגילים לראות אותנו מדברים כאן בוועדות זה אחרי זה נושאים בפינו מסרים שונים לחלוטין, אנו קוראים לאחדות לא לאחידות וממשיכים להפציר בכך חברי הכנסת עשו הכל על מנת לקדם את ערך האחדות גם בפגרה הממשמשת ובאה, גנו כל סוג של אלימות ונסו לראות את המשותף גם אם מי שבעינכם הוא בר פלוגתא עקשן ומר.

ועכשיו אחרי שהראינו שאפשר לעשות אחדות אנו כולנו קוראים לכם להפעיל את כל מנופי הלחץ להשגת מטרות המלחמה, להשיב את כל החטופים ולהשיב את הביטחון למדינת ישראל.

נסיים בתקווה שהחטופים יגיעו בקרוב לאיחוד עם בני משפחתם והנרצחים יובאו לקבורה באדמת ישראל ושמדינת ישראל תפעל למיגור כל אויביה כי אין לנו ארץ אחרת, עם ישראל חי.

היו"ר אלי דלל :

אמן.

טלי ליברמן :

אני רוצה רק להגיד עוד מילה ממש בקצרה, אנחנו נפגשים כאמור כבר ארבעה חודשים ואנחנו מכל גווני הקשת הפוליטית והמגזרית ומה שעשינו זה לדבר על מה שמשותף, וגילינו שכשאנחנו מדברים על המשותף בינינו אנחנו יצרנו קירוב לבבות שהוריד את כל המחיצות ואפשר לנו להגיע להרבה הסכמות ומעט מאוד אי הסכמות, לצערנו אנחנו רואים שלכאן מגיעים עם האי הסכמות שהם הרבה פחות, אם אנחנו נבוא לכאן בקול אחד ונדבר בקול אחד אולי נוכל באמת להשיב את החטופים ולדאוג לביטחון.

היו"ר אלי דלל :

תודה. גל גורן.

גל גורן :

אני גל בנם של אבנר ומאיה גורן זיכרונם לברכה שנרצחו בשבעה באוקטובר, אימא שלי עודנה חטופה ברצועה, שבוע אחרון כולל הבוקר הזה היה מייאש, שבוע שעבר אני זוכר דיברתי פה בוועדות על תסכול שלא נגמר - - -

היו"ר אלי דלל :

סליחה גל.

גל גורן :

טוב מה נגיד כבר.

קריאה :

אתה צריך להחזיר את הסרט אחורה.

גל גורן :

מה נעשה זה מצד שני יותר נוכחות של חברי כנסת מהוועדה הקודמת תקן אותי אם אני טועה.

קריאה :

בפעם הקודמת לא היה אולי אחד היה.

גל גורן:

הייתה יסמין פה זה נגמר. בהחלט יש מיליון ושתיים נקודות מייאשות בכל הדרך הזאת, אי הקשבה חוסר נוחות בוועדות כשאנחנו נמצאים, הרבה מאוד דברים שמייאשים.

בא לי לספר דווקא על נקודת אור קטנה, מבחינתי קודם כל אני מדריך נוער שנים למי שכבר יצא לי לספר לו את זה, יום שלישי יום אחרי אחד מהמסתקרים שהיו אז ביום שלישי העברתי שיחה בתנועה שלי בנוער העובד בסמינר מדצ"ים, 600 חניכים בשלוש שיחות שונות וקודם כל זה תמיד נקודת אור, הסיכוי הנצחי האושר של האנושות נמצא כל בוקר שם ואני רוצה לדבר קצת על נושא ספציפי עניין האחריות.

כשאתה בתנועת נוער כשאתה מתחיל להדריך ובמיוחד על סמינר מדצ"ים מדברים איתך בפעם הראשונה על שלושה דברים: על קדושת החיים שיוויון ערך האדם, שני ערכים מאוד מרכזיים שגם חופפים וסובבים ערכים מאוד מרכזיים בחברה היהודית הישראלית, אחריות ואקטיביות, ואני קצת תוהה למה בני 15 ו-16 ויש אלפים כאלה בישראל ממרב התנועות, כאלה שאחרי זה יוצאים לשנות שירות ומכינות, כאלה שאחרי זה מתגייסים לשירות משמעותי, תנועות הנוער מכל גווי החברה הישראלית שילמו מחיר כבד במיוחד במלחמה האחרונה, ואני תוהה שאלה מאוד בסיסית, למה החברה האלה כבר בגיל 15 מפנימים משהו שחברי כנסת לא מסוגלים להפנים? למה הם מפנימים את הערך שלהם לחיי אדם? למה בגיל 15 אני כבר ידעתי להיות אחראי על קבוצה של 20 ילדים? למה בגיל 18.5 כשהייתי ש"ש ידעתי להיות אחראי על קבוצה של 200 ילדים ו-20 מדריכים שלהם בטיול ברמת הגולן ולמה אתם לא מסוגלים להיות אחראים על הדבר הזה?

לא להגיד לי, נמאס לי מהטענה הזאת טענה שחוזרת שנים, שחברי הכנסת הם חלק ממשחק, כי משחק שייך למי שמשחק אותו, וכל חבר וחברת כנסת מהאופוזיציה והקואליציה יש כוח מאוד משמעותי, זה לא שאני אומר או יודע כבר מה צריך או לא צריך לעשות, אבל יש לכם יכולת אמיתית להזיז מדיניות, חבר כנסת שמספיק ירצה ייקח עוד שלושה ויבעט בקואליציה, אני לא אומר שזה בהכרח מה שצריך לקרות אבל למה?

למה תשעה חודשים? למה 269 יום עוד יש קסאמים בעוטף? ראינו את זה הבוקר בקיבוצים שלנו שאנחנו מפונים מהם, למה 269 יום יש שם עוד חטופים וחטופות? למה אנחנו ממשיכים לאבד חיים של חיילים, למה הצפון בוער למה הכל? ולמה לעזאזל אתם לא לוקחים אחריות על האירוע הזה.

אני פה כדי לתבוע זאת ולהמשיך לתבוע זאת כל בוקר, אמרתי את זה גם בוועדה הקודמת שהייתי בה, ממזמן כנראה הטיטאניק פגע בקרחון, ממזמן אנחנו כבר במסלול לא ברור, עוד לפני השבעה באוקטובר ובמיוחד מאז חוסר מדיניות מוחלטת.

אבל אנחנו פה, משפחות חטופים, משפחות שכולות, משפחות מילואימניקים, מיליון ושתיים דברים ולא משנה מה העמדות שלנו כרגע כדי להילחם עד הדקה האחרונה, עד הנשימה האחרונה, עד המגע של הספינה עם קרקע הים כדי להוביל מחדש את החברה הישראלית חזרה על פני הים ואנחנו פה כדי לדרוש את זה מכם, אנחנו פה כדי שלא תצאו לפגרה כשזה קורה, אנחנו פה כדי להחזיר את כולם לכולנו, תודה רבה.

היו"ר אלי דלל:

תודה גל. רעות בבקשה אחות של שי שמריז.

רעות פינקלשטיין:

שלום אני רעות אחות של רס"ן שי שמריז, שי נפל בקרב בדרג' תופאח לפני שישה חודשים וברשותכם אני אקריא מהכתב.

שי התחיל את שירותו ביחידה המובחרת דובדבן, המשיך לקורס קצינים ולקורס ממ"פים ופיקד בחטיבת הנחל בשנים האחרונות בשירות קבע, בערב שמחת תורה זכינו ושי היה איתנו בבית, בשעה 06:30 התעוררנו עם כל המדינה לקול אזעקות בלתי פוסקות ושי הוקפץ חזרה לגזרה ומשם מיד צפונה, כשקיבלו את הפקודה לרדת ללחימה דרומה שי כינס חייליו שבחלקם התחיל לקנן חשש ודיבר איתם ברוח גבוהה שכל כך מאפיינת את רוח הלוחמים הכללית היום בכל רחבי הארץ וכך אמר שי לחייליו: בכל דור ודור היו את האנשים שקמו ואמרו הנני אמרו אנחנו המגן של העם הזה, יש לנו זכות להיות לוחמים בשעת משבר

בשעת מבחן, הרגעים האלה הם רגעים קשים לעם ישראל רגעים קשים מאוד, נהרגו לנו אחים חברים רעים משפחות מפקדים ואנחנו כאן כדי להגיד לא עוד.

חברי הכנסת היקרים אני פה בשמו של אחי קוראת אליכם בקול גדול, יש לכם זכות להיות בהנהגה בשעת משבר בשעת מבחן, האם אתם כאן כדי להגיד לא עוד? ממשלת ישראל הגדירה יעדים ברורים ללחימה שאנחנו בעיצומה כבר תשעה חודשים, השבת כל החטופים, השמדת החמאס והסרת כל איום מעל המדינה שלנו.

לכולנו ברור כשמש שהמפלצות הארוכות שעוללו מה שעוללו בשמחת תורה יעשו זאת שוב בשמחה אם רק יוכלו, העובדה הזו ברורה לכולנו זהו הרוע נגדו אנחנו נלחמים אותו אנחנו מחויבים להכריע, אי הכרעה פירושה כניעה, כניעה למפלצות אדם לנאצים ארורים ורשעים, ואני אמשיך במילים של שי בנאום שלו לחיילים: אנחנו הולכים למערכה הזאת כדי להכריע, להכריע כל אויב שחושב שהוא יכול לנו ועם האמת הזאת ועם הבהירות הזאת של צדקת הדרך של זה שאנחנו צודקים שהטוב איתנו שהתקווה איתנו שהאמת איתנו, עם זה אנחנו הולכים להיכנס ולנצח בכל חזית שנדרש.

שי אחי נקרא אל הדגל, לאורך שבע שנים חתם שוב ושוב על הארכת שירות בגבורה ובמסירות עבור עם ישראל ובמלחמה הזו הוא נכנס אל הקרבות בידיעה שייתן את הכל למען עם ישראל, למען מדינת ישראל וביטחונה, למען החטופים למען ניצחון מוחלט.

בידיכם הנהגת המדינה שלנו לוודא באופן מוחלט שאנחנו מסיימים את העבודה שאחי יחד עם כל טובי בנינו התחילו שעבורה חלקם שילמו בחייהם, מוטלת עלינו המלאכה להכריע את הרוע את החושך לגמרי, החיילים שלנו שבשטח מלאים ברוח גבורה ועוצמה נכנסים ללחימה יום יום שעה שעה במסירות נפש אדירה, מכירים בסכנות נכנסים לתוך פירים לתוך בתים שטחים ממולכדים יום ולילה להשמיד את האויב, אם אנחנו לא נכריע אותו לגמרי עד הסוף אנחנו מכריעים שהרוע ניצח, כל דמי אחי צועקים אלינו מן האדמה, זו המשמרת שלכם זאת החובה שלנו כלפי הדורות שהיו וכלפי הדורות שיהיו, כלפי הילדים של כולנו הילדים שעוד ייוולדו, השאלה האם מדינת ישראל תחיה בביטחון או שלא בידיים שלכם הנהגת המדינה שלנו.

אני מגיעה אליכם לצערי מכוח היותי אחות שכולה ואני קוראת אליכם בקול גדול, אנחנו לא מוכנים לעוד סבב, משיכת זמן גרירת רגליים הפסקת הלחימה משמעותם ניצחון לרוע לשפלים שבבני האדם, אנחנו פה במאהל הגבורה ממש לידכם רוצים לחזק אותכם להוביל בכל העוז להשגת כל יעדי המלחמה באופן מוחלט ניצחון ברור ושלם ואנחנו נמשיך לפקוד את האוהל הזה עד שכל היעדים יושגו.

דיברו פה החברים מקודם על המטח שהיה היום בבוקר, אני לא מהעוטף אבל כן מיישובי הדרום הבומים נשמעים חמאס עדיין מפעם, האחים שלנו בשר מבשרנו נמצאים שם, מחויבות שלנו להביא לניצחון מלא, לחץ צבאי משמעותי ולהביא לניצחון, תודה.

היו"ר אלי דלל:

תודה רעות. יהודה כהן.

יהודה כהן:

שלום, אני שוב פעם פה כן כבר מכירים אותי, דובר פה על ניצחון מוחלט אולי על חשבון חיי בני שנמצא שם במערות בתוך עזה? תודה רבה.

אני אקח את זה לזווית אחרת בוא נעשה דיברנו מדברים פה על להתאחד אז בואו נדבר פה על אינטרס משותף, אינטרס משותף ממשפחות החטופים עד הרמה הלאומית זה הפסקת אש, למה? אז קודם כל כן אני אקבל את מה שאני רוצה את הדרישה הבסיסית שלי האגואיסטית שלי את בני בחזרה זה שהצבא הפקיר עם טנק מקולקל, משפחות החטופים יקבלו בחזרה את קרוביהם, חיילים יפסיקו להיהרג עם כל הגבורה והניצחון והמוחלט, כן חיילים שם נהרגים שמענו על שניים שנהרגו אתמול, חיילים נהרגים אז גם ההרג הזה יפסק חיילים יפסיקו להיפצע, מישוהו פעם ספר כמה חיילים נפצעו מאז השבעה באוקטובר? כמה אלפים חיילים בלי רגליים בלי ידיים בלי עיניים, מישוהו ספר את זה או שאנחנו רוצים להמשיך לספור את זה?

מעבר לזה, תושבי הדרום והצפון יוכלו לחזור לבתיהם, כן היום נורו עוד 20 טילים לכיוון יישובי אשכול על ידי הג'יהאד האיסלמי, אז אולי החמאס בדרך לירידה לברכיים לא יודע כמה רחוקים הברכיים

שלו מהרצפה הג'יהאד האיסלמי ממש רחוק ועוד לא התחלנו לדבר על חיזבאללה תכף נדבר על איראן כמה שאנחנו קרובים לניצחון מוחלט על איראן.

אז גם תושבי הצפון והדרום יוכלו לחזור לבתיהם, אני עושה את זה לאט לאט על מנת שנגיע לסוף, גם מדינת ישראל תוכל להסיט כספים לבעיות כלכליות בוערות במדינה, כמובן גם לשקם את מה שנהרס ואם נגיע למעגל הכי רחב קואליציה אזורית, הדבר היחיד שכרגע מונע קואליציה אזורית, קואליציה אזורית זה אומר מדינת ישראל עם מדינות ערב המתונות ערב הסעודית איחוד האמירויות ירדן מצרים וכו', זה הדבר היחיד שיוכל לבלוס את איראן.

אז כן עוד הפעם אבא של חייל חטוף מדבר פוליטיקה גבוהה, אבל כן צריך פה לאחד אינטרסים בסוף הכל מתחבר ביחד.

הפסקת הלחימה תביא להחזרת החטופים כולל בני, תביא לביטחון למדינת ישראל, תביא לשיקום כלכלי ותביא להגנה אזורית מפני האויב הגדול ביותר שזה איראן זאת בעצם הנקודה, ובוא נגיד ככה אם זה לא אינטרסים קטנים של כסף ושלטון וכיסא, אז אולי אינטרסים לאומיים לא רק שלי לאומיים של כל המדינה יגרמו לכנסת לממשלה לשנות את הכיוון וללכת להפסקת אש, בסוף ארגוני טרור מחסלים על ידי הסכמים מדיניים, על ידי דיפלומטיה, על ידי סנקציות שזה גם כן תהליכים מדיניים.

מעולם לא היה צבא שחיסל ארגון טרור, לא החמאס לא הג'יהאד לא החיזבאללה לא דאע"ש תשאלו את האמריקאים, לא את שלטון הטליבאן באפגניסטן הרי לקח כמה שבועות מיציאת האמריקאים אחרי שהם היו שם שנים באפגניסטן שהטאליבן יחזור שם לשלטון, לא מחסלים ארגוני טרור במלחמה.

אגב חיסול מחבלים, על כל מחבל אחד שצה"ל מחסל יש שניים חדשים, כמה לוקח לאמן מחבל חדש לאמן אותו איך לירות באר פי ג'י ולהתחבא מאחורי איזה קיר, לא ננצח את החמאס לא במלחמה נמשך להרוג חיילים זה כן.

אז הסכם עסקה לשחרור חטופים במקביל להפסקת אש, דבר שיפתור לא את כל אבל לפחות את רוב הבעיות שלנו ויש לנו אינסוף בעיות, תודה רבה.

היו"ר אלי דלל:

תודה יהודה. אלקנה? לא נמצא, שמעון אור? בבקשה שמעון.

שמעון אור:

שמעון אור דוד של אבינתן אור. הבן של אחי התאום, נועה ארגמני שוחררה הוא נשאר בעזה, אני חייב להגיד שגם אם אני אגיד דברים אחרים מיהודה אנחנו מאוחדים בדבר אחד שאנחנו רוצים לזה סוף ורוצים שמה שעושים יעשו כמו שצריך ויעשו את זה לגמרי ולא חצי דרך זאת הנקודה המרכזית.

אנחנו היינו בביקור בבארי, היינו בביקור יחד עם כמה משפחות שסוברים עסקה עכשו בדומה ליהודה וגם משפחות שסוברים כמו פורום תקווה לחץ וסגירת מעגל על החמאס, יזהר שבטח ידבר בהמשך הוביל אותנו בסיור הזה ואנחנו ראינו שבין משפחות החטופים מה שמאחד הרבה יותר מאשר מפריד מבחינת דרך ההתנהלות שצריכים להתנהג בה בשביל להחזיר את החטופים, אבל דבר אחד ברור וזה אני מסכים ואני גם דורש, אתה נמצא בקואליציה אתה יושב ראש ועדה, אני מעריך שאם יביאו לך איזה נושא ולא יתנו לך את הנתונים המתאימים או לא יחתכו ויגידו לך שמאל או ימין אתה לא תהיה מרוצה, אם יגישו לך איזשהו דוח והדוח לא יהיה מוחלט אתה לא תהיה מרוצה, אם הוועדה תדון ולא תגיע להכרעה גם לא תהיה מרוצה, ואנחנו אומרים אנחנו דורשים הכרעה.

בנימין נתניהו החליט שהוא מביא למיגור החמאס כי זו הדרך מבחינתו גם להבאת החטופים, אנחנו יודעים שהחמאס לא ייתן שום דבר אם לא מחזירים אותו למשילות, אנחנו בפורום תקווה חושבים וגם אני בתוכם שגם אם תהיה כאילו חתימה על עסקה החמאס לא יקיים את העסקה, אבל אנחנו אומרים ומבקשים ודורשים מביני נתניהו ומכם חברי הקואליציה, אם הדרך שנקבעה היא דרך של לסגור על החמאס אנחנו רוצים שהדבר הזה יהיה עד הסוף, עד הסוף זה אומר שלא רק צבאית סוגרים על החמאס אלא מכריעים מבחינת משילות, אנחנו לא רוצים את מנהל שיפא חוזר לעזה ועושה וי על זה שהוא ניצח אותנו, ואז כשהוא חוזר לעזה כולם יודעים שהחמאס ביום שאחרי כי הנה הוא חוזר לעזה, אז אם הוא חוזר לעזה אז גם הגיבורים האחרים יחזרו, זה לא נקרא אסטרטגיה, אסטרטגיה זה ללכת איתה עד הסוף, הנושא הצבאי הפעילות הצבאית היא אמצעי זה לא מטרה זו דרך טקטית אבל לא אסטרטגיה.

רק שהחמאסניקים והעזתים יבינו שאין חמאס ביום שאחרי, יש מצב להחזיר את החטופים בצורה שהיא אלטרנטיבית, כשיבינו שאין חמאס ביום שאחרי אנחנו מחזיקים פצצת זמן ביד יגידו העזתים לעצמם, את נועה החזיקו אזרחים אבל אי אפשר לעשות את האלטרנטיבה הזאת אם מחזירים חמאסניקים חזרה למקום שלהם, צריך להודיע לכל אזרחי מדינת ישראל ולעזתים ולעולם שאנחנו הולכים להישאר בעזה לפחות שנה שנתיים עד שנחזיר את כל החטופים ואז יבינו שאין חמאס ביום שאחרי, אבל אי אפשר ללכת לא כאן ולא כאן, כי אם לא נלך בצורה כמו שאתם החלטתם בקואליציה אז יהודה צודק, אז יהודה אומר אז יאללה בוא נפסיק את הכל ותחזירו את החטופים למרות שהצד שני חמאס שגם הוא צריך להסכים לכזה דבר.

אבל אני מבקש ממך ודורש ממך שכמו שאתה יושב ראש ועדה לא מוכן שילכו איתך חצי דרך, שגם הקואליציה שאתה נמצא בתוכה לא תלך חצי דרך ואז יהיה סבלנות ומשפחות החטופים שהיינו ביחד סבלנות לחכות לתוצאות אבל שתהיה דרך, הדרך הזאת היא האלטרנטיבה היחידה שקיימת היא לסגור את המעגל על החמאס אבל להודיע שאנחנו לוקחים אחריות גם על ההומניטרי, מי שמחזיק בהומניטרי הוא הבן אדם שמחזיק במשילות, מורסי ידע את זה במצרים, האחים המוסלמים במצרים ידעו את זה ולכן הם קיבלו את השלטון שם לפני שהייתה את ההפיכה.

אותו הדבר אנחנו דורשים פה, המשפחות רוצות אמת, להגיד להם את האמת וללכת בצורה מוחלטת כדי להגיע לפתרון שהממשלה החליטה עליה.

היו"ר אלי דלל:

תודה רבה תודה שמעון. איציק פיטוסי.

איציק פיטוסי:

שמי איציק פיטוסי אבא של סמל ראשון ישי פיטוסי חייל גולני גדוד 13, שבעה באוקטובר כ"ב בתשרי, אני מזכיר את התאריך הזה כי זה התאריך של היום הולדת שלי.

ישי היה בחץ השחור היה מפקד המוצב שנקרא בשעה 06:30 לעלות על הגדר ולהילחם מול האויב האכזר, כשהיה בדרכו להציל את התצפיתניות חמ"ל כל מה שקרה בתוך נחל עוז לאחר שהנמר שלו נפגע ובכל זאת המשיכו והגיעו עם נמר תקול ונלחמו מהצריח וחטפו עוד טיל ויצאו ופרקו מהצריח כדי לחזור ולהילחם כדי להציל את החברים שלהם, והייתה פה רוח לחימה הייתה פה רוח לחימה של שבעה לוחמים מול מאות מחבלים כדי לקום ולעשות את מה שמוטל עליהם וזה להילחם באויב אכזר.

אנחנו כבר תשעה חודשים מגיעים לפה כל יום שני ומדברים איתכם ואני לא מצליח להבין דבר אחד, איך 120 חברי כנסת בוא נוריד את מי שלא צריך, אבל איך הבית הזה ממשיך להתנהל בדברים אחרים ולא דואג לניצחון ולא דואג להחזיר את החטופים האלה.

איך אתם ממשיכים יום יום לבוא להתעסק עם עוד דברים ולהסתכל ולראות ולשמוע אותנו כל יום שני ואנחנו עוד הפעם נבוא לפה יום שני ואיך לא עוצרים את הכל ואומרים די סטופ מספיק, אנחנו לא עושים כלום עד שלא מנצחים את האויב הזה ואיך אנחנו מחזירים את החטופים.

יש לי גם תשובות למי שדיבר פה, ישי הבן שלי היה הדור הרביעי בגוש קטיף אז הבטיחו לנו, אמרו לנו תצאו תהיה התנתקות ניתן להם וניתן להם והכנסנו להם ונתנו להם, עזבו שבגוש קטיף נתנו להם את כל העבודה והם עבדו והתפרנסו אבל מה הם עשו אחר כך 19 שנה? התחמשו ונתנו להם והכנסנו מזוודות ונתנו ואז מה עכשיו נחכה עוד 19 שנה? אז נעשה איזה הסכם כזה או אחר בדלת מסתובבת נחכה למה? לעוד פעם לעוד לחימה שתהיה?

אנחנו פה כדי להגיד לכם שתפסיקו כבר להתעסק עם דברים אחרים, תביאו כבר את הניצחון הזה תתעסקו בניצחון תתעסקו בהחזרת החטופים בלבד, זה מה שהבית הזה שלכם זה השעה שלכם זה אתם פה עכשיו, לא תעשו את זה עכשיו הזמן עובר מישוהו אחר יכנס ויעשה את זה כי זה מה שהעם רוצה, זה הניצחון והחזרת החטופים, וכשהוא קפץ מהנמר עם שבעה לוחמים מול מאות מחבלים הוא עשה את התפקיד שלו כי הוא היה חייל והוא ידע שהוא הולך להילחם באויב אכזר.

אתם פה עכשיו נמצאים במגרש אחר מגרש מדיני מגרש פוליטי אבל אחריות היא שלכם, ואם פצ"רית מוציאה קריאה של ארגון טרור כזה או אחר הוא לא נרשם הוא לא נרשם וחייל עכשיו נמצא בעזה ונלחם והוא רואה כזה דבר שהוא יכול להיכנס לחקירות אם הוא ירה בכזה דבר אחר או ארגון ולא קמים מהבית הזה ומשתיקים את זה מיד, אנחנו נמצאים עדיין בשבעה באוקטובר בלחימה.

אני ממש מבקש תתעסקו בדבר הזה באמת תיתנו כבר תתאחדו, אתם המנהיגים שלנו תתאחדו כבר באיחוד, תגידו אנחנו מייצגים את כל העם אנחנו רוצים כבר את הניצחון הזה, אנחנו רוצים להחזיר את החטופים ולא בדלת מסתובבת, תמגרו כבר תחזירו את הישובים לבתים תחזירו תראו מה קורה בצפון, אל תתנו לנו לבוא לפה כל יום שני לקחת לכם את כל הזמן שלכם אם יש לכם דברים אחרים לעשות, תעשו את הדבר הכי מוטל עליכם כרגע וזה מה שאתם צריכים לעשות ולא להתעסק בכלום, זה הניצחון והחזרת החטופים זה קודם כל, אחר כך שאר הדברים יבואו אחר כך, זה להחזיר את הביטחון לעם להחזיר את התושבים לבתים.

מה יעשו בראשון בספטמבר? תתנו עוד כספים למה? למגן ועוד פעם למגן ואולי לפתוח בית ספר כזה או אחר במקום אחר? תשקמו את הקיבוצים תחזירו את הביטחון לכולם ותביאו את הניצחון, תודה.

היו"ר אלי דלל:

תודה רבה אסתר בוכשטב.

אסתר בוכשטב:

תודה. שלום שמי אסתר אני אמא של יגב יובל ונופר, יגב הבן הבכור שלי כבר מהשבעה באוקטובר בעזה, הוא נחטף יחד עם אשתו רימון לשמחתנו רימון חזרה בעסקה הראשונה ואני רוצה להגיד לך שמעון אני רוצה להגיד לך סוד, הכל בסדר אני כבר לא עצמי אני כבר לא בן אדם פרטי אז אפשר לעשות מה שרוצים, אני רוצה להגיד לך שלי אין סבלנות, אני הבן אדם אחד האנשים הכי סבלנים אבל אין לי סבלנות כי לבן שלי אין זמן לבן, שלי וגם לאחיין שלך אין זמן, כל יום שהם שם אנחנו לא יודעים מה איתם, אנחנו לא יודעים אם הם בחיים, אנחנו לפני חודש הודיעו לנו על ארבע חטופים שנרצחו, ארבעתם היו יחד עם יגב רימון ראתה אותם ביחד, הם היו יותר מארבעה הם חמישה הם היו קבוצה ארבעה מתוך הקבוצה נרצחו והם היו בחיים, הם נכנסו לעזה בחיים במתווה הראשון הם היו בחיים ומצבם היה סביר לא טוב היה סביר והם נרצחו, אין להם זמן אין לנו סבלנות, מי שאומר שלמשפחות יש סבלנות זה לא נכון, אין לנו סבלנות כי אנחנו יודעים שהחיים שלהם בסכנה.

הבן שלי כל יום שם בסכנה, הבן שלי האבא של יזהר, הבת דודה של גיל כולם בסכנה כל יום ולספר לי סיפורים שקודם כל נחכה שיהיה ניצחון מוחלט זה לא יכול להיות אין להם זמן, צריך לעשות הכל כדי להציל אותם עכשיו, עכשיו זה היום.

אני חושבת שכל אחד שיושב פה בבית הזה גם חברי כנסת גם חברי ממשלה גם אנשי מקצוע שמגיעים מפה, כולם כולם צריכים לעשות מעשה ולעזור לנו, אני אומרת לנו כי זה נהיה כבר עיסוק שלנו כמשפחות לעשות הכל כדי להחזיר את החטופים, אני חושבת שאין ביטחון לנגב לגליל אם לא יחזירו את החטופים, לא יכול להיות שיקום של שום מקום במדינה בלי החזרת החטופים.

אני רוצה להגיד עוד משפט אחד, כבר דיברו פה כל כך הרבה אני לא רוצה להאריך, אני חושבת שחברי הכנסת צריכים לקום היום כולם אופוזיציה קואליציה ולהגיד אין פגרה, גם אם אתם חושבים שבפגרה אתם עובדים גם אם אתם חושבים שזה נכון, תעשו מעשה תעשו מעשה, קחו אחריות תגידו אנחנו לא יוצאים לפגרה נצביע נגד פגרה, שלושה חודשים של פגרה גם אם עובדים בוועדות זה פגרה, ואני חושבת שהעם הזה נמצא במלחמה ולא רק אני ומשפחתי אלא כל העם נמצא במלחמה, תעשו מעשה תעשו הכל להחזיר את החטופים ותצהירו שאתם מוותרים על הפגרה, אני חושבת שערככם יעלה בהרבה אם תעשו את זה, כי אנחנו נדע שאתם ממשיכים לעסוק במלחמה הנוראית שעוברת על כולנו, תודה.

גל גורן:

אני רק אציין שגם חבר הכנסת טייב בוועדת החינוך הצהיר שהוועדה תתקיים גם בפגרה, אז חשוב לנו לשמוע את זה גם ממך תודה רבה.

אסתר בוכשטב:

לא אנחנו רוצים שהם יהיו לא בפגרה.

היו"ר אלי דלל:

לא הפרעתי לאף אחד אני מבקש, אני בוועדה שלי זכויות הילד אני אעשה דיונים כרגיל.

יזהר ליפשיץ בבקשה.

יזהר ליפשיץ:

תודה רבה. כמו שאמרנו אין זמן אבל הבעיה היא לא הזמן, הבעיה היא חוסר אחידות ולא משחק בעיות פוליטיות שנכנסו.

אני רוצה סתם להקריא איזה כותרת שכבר התייחסנו אליה לגבי שחרור האסירים מ-ynet שאומרת: גם נתניהו מסיר אחריות שחרור אסירים בעקבות דיון בבג"ץ זהותם נקבעת על ידי גורמי הביטחון, תארו לכם שהיינו רואים מחר כותרת אחרת סינואר כועס על מפקד מחנות המרכז ששחרר 20 אסירות שלא בידיעתו הן אמורות לשמש מגן אנושי.

אני לא מבין את הדברים האלה פשוט מה קורה פה, כשאנחנו מדברים ללכת עד הסוף הכוונה היא שיש איזושהי מדיניות לוחצת שאומרת בדיוק מה מותר ומה אסור, והתחושה היא שאנחנו כל פעם עם איזה מקל בין הגלגלים, אפשר להמשיך יושב-ראש הוועדה? אני אפסיק לשנייה אין בעיה.

היו"ר אלי דלל:

בבקשה יזהר ליפשיץ.

יזהר ליפשיץ:

כולם פה מדברים בקולות שונים בין אם זה לחץ ובין אם - - -

היו"ר אלי דלל:

לכולם אותה מטרה.

יזהר ליפשיץ:

אז אתה מכיר את העניין?

היו"ר אלי דלל:

בוודאי.

יזהר ליפשיץ:

אתה רואה בסוף לומדים, אז איך פה אנחנו לא לומדים אנחנו משחררים מוציאים מכניסים יוצאים כל מיני כותרות מאשימים אחד את השני, איך הצד השני מצליח להיות כל כך מאוחד? מה יש להם שיש להם אחדות? פשוט יושבים ומסרבים ומשום מה מקבלים ומקבלים ומקבלים, מה מאיפה הכוח הזה? ואני מנסה להגיד שאנחנו פשוט מתוסכלים, גם הדרך שלנו היא דרך שהיא כל הזמן מנסה להביא את השפן הנכון, אנחנו כבר לא יודעים מה השפן הנכון, אנחנו מרגישים שכאן בפנים כבר שכחו שאנחנו שחרור החטופים זה הגביע הקדוש, פשוט הלכנו לאיבוד זה הכל תודה רבה.

היו"ר אלי דלל:

תודה יזהר. הוועדה תצא להפסקה אנחנו נחזור לפה ב-15:12. תודה.

(הישיבה נפסקה בשעה 11:55 ונתחדשה בשעה 12:20.)

(היו"ר משה סולומון, 12:18)

היו"ר משה סולומון:

לפני שאנחנו פותחים בדיון, חבר הכנסת נאור שירי רוצה הצעה לסדר.

נאור שירי (יש עתיד):

כותרת הדיון, אדוני היושב ראש, היא מציאת פתרון למשכירי ושוכרי דירות באזורים מפונים כמובן שהדגש הוא על הצפון. אני רוצה שתסתכל על חדר הוועדה. תסתכל, זה היחס של מדינת ישראל לתושבי הצפון גם חברי הכנסת וגם נציגי הממשלה, תסתכל: אין אנשים. כאילו אמרתם: נעשה קופי פייסט ממה שקורה בצפון לוועדה.

תסתכל. עם מי נדבר? על מה נדבר? איפה נציגי האוצר איפה? עוד פעם אגף תקציבים בדרך? אולי שיבואו כבר מחר כולם ביחד. עם מה נעשה דיון? עצוב.

היו"ר משה סולומון:

אתה צודק אני חושב שנושא הוא נושא חשוב מאוד מאוד ואני שמח גם שאני זוכה לנהל אותו אני חושב שהוא חשוב מאוד מאוד, הבוקר פנה אליי אדם שאני מכיר שלא ידעתי שהוא נמצא בקריית שמונה, נמצא באותה סיטואציה שהדיון הזה הוא כל כך חשוב להם, לפחות שלושה אנשים התקשרו אליי הבוקר כמה חשוב להם והם מחכים לדיון הזה, לכן אתה צודק.

אני מתכבד לפתוח הצעה לדיון מהיר בנושא מציאת פתרון למשכירי ושוכרי דירות באזורים מפונים של חברי הכנסת ולדימיר בליאק, ינון אזולאי, יצחק קרויזר, מיכאל מרדכי ביטון וחווה אתי עטייה, אני אבקש מהמציע.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

תודה רבה אדוני היושב ראש אני מודה על הדיון ולפני שאני אציג בקצרה את הנושא כי אני באמת רוצה להשאיר יותר זמן לנציגים מהשטח שהגיעו לכאן, אני רוצה שנייה להמשיך את חברי נאור, אני נזכר בדיון שהיה פה לפני שנה וחצי בערך כמדומני קצת פחות על מימון שני בתים של ראש הממשלה, היו פה 13 חברי כנסת מהליכוד 13 חברי כנסת, אני יושב בוועדה הזאת שלוש וחצי שנים אני לא זוכר שבועדה הזאת היו 13 חברי כנסת מהליכוד, הם באו כדי להבטיח מימון מלא לשני בתים של ראש הממשלה, כמה חברי כנסת מהליכוד יש פה כרגע תעזרו לי לספור? אפס.

נאור שירי (יש עתיד):

אני חלש במספרים, אבל אפס אני יודע.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

וזה כל הסיפור, הנה, אחד הגיע. אז 13 – כעת אחד. וזה מאוד מאוד עצוב, מאוד מאוד עלוב, וזה באמת בלתי נסבל הדבר הזה, אבל עדיין התכנסנו כדי לנסות ולפתור סוגייה מאוד משמעותית.

אני, אדוני היושב-ראש, הייתי בצפון בחודש האחרון לפחות חמש שש פעמים בכל האזורים, הייתי גם בקריית שמונה ואופיר סגן ראש עיר וממלא מקום נמצא כאן ואנחנו בקשר כבר לא מעט זמן ואני באמת מלא הערכה לעבודה שאתם עושים גם ראש העיר גם אתה גם חברי אלכס קראצ'ון באמת אתם נבחרו ציבור נאמנים שמשרתים את התושבים במצב שהוא כמעט בלתי אפשרי עם הרבה מאוד בעיות גם לעסקים וגם בעולם הרפואה וגם בחינוך כמובן והחוסן החברתי וגם בנושא הזה.

השוק הזה של השכירות הוא שוק פרוץ גם בשגרה בהרבה מאוד היבטים ואגב ניסינו להסדיר אותו פה גם במסגרת חוק ההסדרים האחרון של התקציב וגם הפעם זה נפל, אבל במצב של פינוי ולא רק כמובן בקריית שמונה גם בכל הישובים המפונים זה פוגש גם את השוכרים וגם את המשכירים וכל אחד נפגע בדרכו ואני כרגע לא יודע מה הפתרון ואני באמת לא רוצה להיכנס לפרטים כי אני בטוח שאופיר ועוד נציגים שנמצאים כאן יתנו גם דוגמאות וגם יוכלו לתאר את זה בצורה הרבה יותר טובה, אבל אני כן רוצה ומכיוון שהמטרה של דיון מהיר ככלי פרלמנטרי בכנסת בסופו של דבר להניח מסקנות על שולחן הכנסת אני רוצה שנצא עם המסקנות ונצא עם תוכנית אופרטיבית כיצד אנחנו פותרים את הבעיה הזאת, כי הצפון הופקר על ידי הממשלה הזאת ואני חושב שהמינימום שהקואליציה צריכה לעשות זה לסייע לאנשים איפה שאפשר לסייע ואני חושב שאפשר למצוא פתרון לסוגייה הזאת ואני גם מודה לך ואני מודה לכל השותפים שהצטרפו לדיון הזה ושוב אני מקווה שנצא מפה עם הפתרונות ולא רק עם הצהרות תודה רבה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. אני אגיד מילה, באמת מילת המפתח כאן זה פתרון כמו שאתה אומר, אני מסכים איתך. רק אגיד בקצרה על איזושהי פנייה שהבוקר הייתה לי, וזה יתמוך את הדברים שאתה תגיד. יש לך תושב בקריית שמונה, הוא פנה אליי היום, הוא היה שכן שלי בקריית גת בעבר והיום הוא תושב בקריית שמונה. לאחרונה, בגלל סוגיית חינוך, הוא עבר דירה לאיילת השחר והוא השכיר את הבית שלו, והוא מקוון שהוא השכיר את הדירה שלו סתם.

זו דוגמה של מורכבות שאנחנו חייבים לתת לה את הפתרון, השכיר את הדירה שלו למישהו מסוים שהיה חוזה עד דצמבר וכל קריית שמונה ואיילת השחר לא פונו, וכרגע הוא גם משלם משכנתה גם משלם שכירות ולא מקבל שום הכנסה מהצד השני, כלומר המורכבות היא מאוד גדולה ולכן אני מסכים עם ההצעה הזאת וחבר הכנסת בליאק אמר את זה, מילת המפתח כאן זה באמת פתרון ואני אומר את זה כמי שאכפת לו מתושבי הצפון כמו כל אזרח במדינת ישראל והסוגייה היא סוגייה שעלולה בקרוב מאוד להקריס משפחות שלמות, אז הסוגייה היא חשובה אנחנו נשמח לשמוע את הפרטים על הנושא הזה.

אופיר יחזקאל:

בוקר טוב לכולם באמת תודה רבה על הישיבה הזאת. אני שלחתי מכתב ובאמת מספר חברי כנסת הצטרפו ויש פה הצעה לדיון מהיר, אני רוצה ברשותכם להסביר את הסיטואציה לא צריך לפרט על קריית שמונה אבל הסיטואציה שהיא נמצאת בה, אני רוצה לתת לכם שלוש דוגמאות קצרות: אחד ההורים שלי, ההורים שלי בני 80 פלוס באמת עלו בשנת 1952 ישנו בצריפים ישנו במעברה לאט לאט שקל לשקל צברו ובמשך השנים קנו יחידת דיור קטנה בקריית שמונה שיש להם ליד הבית ומשכירים אותה כל חודש ב-2,500 שקל וזאת עוד הכנסה לפנסיה שלהם עוד הכנסה בשנים האלה שהם כבר מבוגרים, מה שקורה היום בעצם השוכר הסתיים לו חוזה לפני מספר חודשים הסתיים לו החוזה הוא לא מאריך את החוזה יותר פשוט לא מאריך אותו ואז אוטומטית ההכנסה שלהם נפגעה.

דוגמה מספר שתיים, אם חד הורית עם ילדים היא שוכרת דירה והיא פונתה למלון ברגע שהיא נמצאת במלון היא לא זכאית למענקי פינני היא לא מקבלת עוד כסף מבחוץ נכון? צריך לדעת שהמשכורת שלה נחתכה בחצי למה? כי רוב תושבי קריית שמונה שעבדו באיזה שהם מפעלים או עבדו באיזה שהם מקומות עבודה והוצאו לחל"ת, ברגע שאתה בחל"ת אוטומטית השכר שלך נפגע בלפחות 50%, עכשיו כל הסיפורים שאמרו למעסיקים תשלמו שכר מלא תקבלו בחזרה, חבר'ה יש פער בין מה שאומרים פה למעלה למה שקורה בשטח, בשטח הרוב המכריע של תושבים יצאו לחל"ת.

ואותה אם חד הורית שהשכר שלה נפגע, על פי הכללים שלכם היום בעצם מה מדינת ישראל אומרת? שהיא אמורה להמשיך ולשלם את אותו שכר דירה, למה? כי היא עדיין מקבלת שכר כי היא עדיין מקבלת מענקים, אבל עוד פעם היא בבית מלון היא לא מקבלת מענקים עצמיים, וגם מי שהתפנה בפינוי עצמי אז הוא צריך לשכור דירה במקום אחר ואין לו עדיין את הכסף לשלם עדיין שכירות בקריית שמונה.

דוגמה מספר שלוש, אותו מקוון ודוגמאות של זוגות צעירים, קנו דירות במחיר למשתכן משלמים משכנתה והחליטו בנקודת זמן הזאת לא לעבור או לשכור או שהם שוכרים דירה במקום אחר או שהם נמצאים במקומות אחרים, או גם יש גם חבר'ה שגם צריך להגיד בכנות חבר'ה שהשקיעו בקריית שמונה והשכירו והם קנו בתים והם משכירים עכשיו לשוכרים.

מה שקורה בשטח זה קורה בעצם ג'ונגל, כי המדינה לא הסדירה את הסיפור הזה, יש כאוס שלם ומה שקורה שוכר, אני יכול להגיד לכם דוגמאות, סטודנטים ממכללת תל-חי שהיו צריכים להתחיל את שנת הלימודים שנה א' באוקטובר שכרו דירה החל מה-1 באוקטובר 2023 שכרו דירות, עשו חוזים התחילה המלחמה העבירו את הכתובת שלהם לקריית שמונה מקבלים היום את מענק הפיצוי, התחיל עכשיו המלחמה חזרו לבית של ההורים שלהם בכל מיני מקומות ברחבי הארץ, ביטלו את הצ'קים למשכירים, ביטלו לא נותנים להם את הצ'קים לא משנים את השכירות, ועכשיו המשכירים האלה ששוב חלק משלמים משכנתה חלק משלמים הלוואות נמצאים בפני שוקת שבורה, ואני חושב שהסוגייה הכי מרכזית היא ככל שהזמן עובר ואנחנו כבר תשעה חודשים בתוך האירוע הזה, צריך להבין שהרבה מאוד חוזים מסתיימים מטבע הדברים, חוזה שאנחנו חותמים עליו חותמים עליו לשנה הוא מסתיים, מסתיים בנובמבר בדצמבר באפריל במאי והשוכר שמשכיר אומר סליחה הסתיים החוזה אני לא גר פה אני לא יכול לגור פה המצב לא מאפשר לי לגור פה אני לא מחדש חוזה, לא מחדש חוזה אז הבן אדם נפגע.

אני רוצה להגיד לכם שיש כרגע עתירה תבדקו אותי מנהלית בבית משפט בחיפה שבה בן אדם שיש לו דירה בקריית שמונה, הוא ראה שאין לו שוכרים הוא הגיש בעצם בקשה להעביר כתובת לקריית שמונה כי הוא אומר לפחות אני אגיע לקריית שמונה נקבל מענק משהו שיכסה לי, משרד הפנים לא אישר לו כי

הוא רצה שהוא שנה לפחות וכולי כי הוא לא תושב, אז יש ממש עתירה סביב הדבר הזה ומתחיל להיות כאוס שלם בתוך העניין הזה.

לכן מה שאני חושב לאור המציאות שאנחנו נמצאים בה ולאור הפגיעה המתמשכת בהכנסות של תושבים, אנחנו צריכים למצוא, הבית הזה צריך למצוא פתרון לסוגייה הפתרון בעיני הוא מאוד פשוט, הרי כל מי שהוא נחשב כעסק כל מי שהוא בעצם יש לו מלאי עסקי של דירות והוא משכיר אותם, הוא יכול להגיע לרשות המיסים לקרן הפיצויים ולבקש פיצוי על ההכנסות שלו על אובדן הכנסה, גם במקרה הזה מי שיש לו דירה באזורים מפונים והוא משכיר אותה ויש לו אובדן הכנסה בכל החודשים האחרונים, צריך להכיר בו כאובדן הכנסה, צריך לאפשר לו להגיש את הבקשה לפיצוי, תבדקו אותם תראו כמובן חוזה שכירות, תראו הכנסות משנים קודמות כמובן תבדקו אותם, אבל מי שבאמת נפגע תאפשרו לו לקבל את הפיצוי הראוי ובעיקר בוא נפסיק את הכאוס הזה ואת המלחמות בין אנשים, דרך אגב אני מזכיר לכם שהעברתם תקנות טובות, העברתם תקנה שר המשפטים העביר תקנה שאסור לייצר הוצאה לפועל על מפונים, כלומר אם יש מישהו מפונה שנתן צ'קים עכשיו למשך שנה לשכירות והצ'קים הוא ביטל את הצ'קים, המשכיר לא יכול לייצר נגדו תהליכים כי בעצם עצרתם את זה מבחינת ההוצאה לפועל וזה טוב מאוד שעשיתם את זה.

אז מצד אחד כולם נפגעים פה, המשכירים נפגעים השוכרים נפגעים ואנחנו בתוך איזה מעגל כזה שרק הסדרה מסודרת החלטה פה, אם צריך לעשות תיקון בתקנות של הפיצויים להגדיר את זה כאובדן הכנסה ובאמת לתת לאנשים לקבל, אנשים שעבדו מאוד קשה כדי להגיע למצב הזה לקבל את הפיצוי הראוי להם, תודה רבה.

(היו"ר אלי דלל, 30: 12)

היו"ר אלי דלל:

תודה רבה. אסף אתה רוצה עכשיו לומר דברים? או, אני מבין שיש מפונים משלומי, אולי נשמע אותם.

שלי דדיה:

שמי שלי דדיה, מפונה מהישוב שלומי, כתשעה חודשים במלון דן ירושלים. יש לנו את הבעיה של הסוגייה שיש המון הורים כמו שאומר חד הוריות אנשים שהם שילמו שכירות והם בעצם לא גרים בבית, המשכיר מחייב אותם לשלם לו על השכירות, במידה והם לא משלמים על השכירות הוא מוציא אותם - - -

היו"ר אלי דלל:

את גרה בשלומי בדירה שכורה?

שלי דדיה:

אני לא, יש לי דירה משלי, אני מדברת בשם הקהילה, בשם אחותי, בשם יוסי שיש לו גם יחידת דיור.

יוסי צרפתי:

לי יש יחידת דיור וכשהתחילה המלחמה הייתה לי שוכרת באמצע חוזה היא התגלגלה לבית מלון עם ילדה קטנה ואחרי חודש פשוט ויתרתי לה על החוזה, אמרתי לה את לא צריכה לשלם לי כלום.

היו"ר אלי דלל:

אוקי רגע ואתה התפרנסת מזה או חלק?

יוסי צרפתי:

כן בין היתר לא רק מזה חלק אבל יצא מזה שרק אני הפסדתי, ויתרתי לה כדי לצאת פייר גם ככה קשה, היא בבית מלון אני בבית מלון אף אחד לא מקבל כלום ועולם מפסידים מזה.

שלי דדיה:

עכשיו יש פה סוגייה שגם השוכר וגם המשכיר מפסידים מהערך הזה, בעיקר השוכר עצמו כעיקרון שהוא מפסיד מכל התהליך של הרווחים.

הרבה אנשים פנו אליי אני מאוד פעילה בקהילה והרבה אנשים פנו אליי שהם לא יודעים מה לעשות, כי בעצם כמו שהוא אומר הצייקים נמצאים אצלו אבל הוא כן רוצה להפקיד לא רוצה להפקיד, הם נמצאים במצב של אי נעימות גם מהשוכר עצמו, יש הרבה מקרים כאלה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש מה שאני מציע אני רוצה לשמוע את משרד האוצר, מה מצבם של השוכרים והמשכירים, אחרי שנשמע מה מצבם אז אנחנו יכולים גם להתייחס לזה ולהגיד.

היו"ר אלי דלל:

חמד דקה, חמד נחזור אלי אני נתתי לו רשות דיבור אבל הוא ביקש לשמוע קודם כל את האנשים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אבל אני לא יודע מה מצבם, אם אני לא יודע מה מצבם ואיך מה המדינה נותנת.

יוסי צרפתי:

בדיוק מה שהוא אמר, בשטח בפועל המצב מאוד קשה אף אחד באמת לא יודע.

היו"ר אלי דלל:

אופיר יחזקאל מי זה? דיברת כבר, בסדר גמור.

שלי דדיה:

אנשים משלמים גם לשוכר וגם נמצאים בבית מלון, אין להם כסף.

היו"ר אלי דלל:

תודה. נירה בבקשה.

נירה שפק:

אני רוצה לדבר על כמה דברים.

היו"ר אלי דלל:

את חברת כנסת לשעבר נכון?

נירה שפק:

נכון. יש לנו הרבה בעיות עם הנושא של דירות, מפונים, עקורים בוא נשתמש במילה הנכונה עקרו אותנו והמחברת שלי מלאה בפניות ציבור שלא מקבלות מענה, מחירי הדירות: כל פעם קובעים תאריך שעד אליו יש שכירות ואלה שלא נמצאים במלונות, ניקח דוגמה משער הנגב קיבוץ ארז קיבוץ מפלסים אמרו להם עד ה-7 ביולי 2024, אנשים שכרו דירה עד ה-7 ביולי ואז הבינו שהמלחמה נמשכת והמצב לא משתנה, וכרגע ההערכה היא עד ה-15 באוגוסט 2024 לא רק אצלנו בעוד מקומות, עכשיו אני לא מכירה, תגידו לי איזה שוק דיור מתנהל בצורה כזאת שאתה אומר עכשיו לשוכר רגע אני צריך עוד חודש.

המצב הזה מביא ועכשיו יש כאן שתי תקופות שצריך להכיר את הסוג של השכירות, קיץ זה עונה חמה אנשים באים ואומרים אוקיי עכשיו חלק זה סטודנטים בטח במרכז כאלה לאן פונינו? לא פונינו לכפר

עזה או לקריית שמונה או נהריה, פונונו למקום שגם ככה השוק הזה צפוף בצורה מטורפת ואז באים לך המשכירים שחלקם מתפרנסים מזה אומרים רגע, או חצי שנה או שנה.

עכשיו אנחנו יודעים ונאמר בצורה מאוד ברורה שאם לא יהיו הארכות אנחנו נושאים בנטל אף אחד לא מטפל בזה, זאת אומרת תחשוב על כל הדברים שיש עלינו זה נושא אחד שאף אחד לא מטפל בו ואני אשמח שיתנו לך תשובה, למה אי אפשר להגיד שיש לנו התראה של עוד חודשיים? נכון זה כסף אבל היי בהסכם שמה שנקרא לא כובד במדינת ישראל שילמנו מחיר יותר גדול מכסף אנחנו שילמנו בחיי אנשים שלנו וזו הנקודה הראשונה שאין לו מענה כרגע.

יותר מזה אנחנו המפונים בישובים האדומים מה שנקרא ניקח את קיבוץ כפר עזה, אנחנו מפונים למקום הביניים שלנו ברוחמה התאריך מדבר על נובמבר, אף אחד לא מוכן להשכיר עד נובמבר כי זו העונה המתה ונובמבר מקבלים באזור המרכז פחות כסף, אז אנחנו אפילו התנדבנו להגיד אוקיי תשכירו לנו לשנה ואנחנו ננסה לסבלט את זה אבל אף אחד לא מוכן לזה, זאת אומרת שחלק מאיתנו משכירים לשנה מתוך ידיעה שנצטרך לספוג או מתוך לצערי זה הרבה יותר עצוב, שתגיד המדינה בין כה וכה לא עומדת בתאריכים אז כנראה נגיע לינואר פברואר ומרץ, אף אחד לא נתן מענה גם לדבר הזה או לתת לנו שיפוי יותר גבוה עכשיו שנוכל לבוא לשוכר שיגיד לנו אוקיי אני דורש 7,000 שקל או 9,000 שקל לדירה אנחנו ניתן לך 13,000 שקל לדירה כי אנחנו מבינים שזה המצב, לא המחיר הוא אותו דבר בכל מקום אין תשובה לדבר הזה.

עכשיו כל מה שאני אומרת זה מה שנקרא דברים שקורים עכשיו תכלס לא מה יקרה, אני מביאה את מה שקורה כל יום למפונים.

נושא נוסף: שכר דירה במרכז עולה הרבה כסף, שכר הדירה משולם חד הוריים נגיד אלמנות שכירות לפי 200 שקל לאדם.

היו"ר אלי דלל:

ליום?

נירה שפק:

כן. עכשיו תמצאו לי דירה ב-6,000 שקל בתל אביב, אין דבר כזה אין.

היו"ר אלי דלל:

גם לא דירת חדר.

נירה שפק:

וזה עוד דבר שאין לו מענה, ובמי פוגעים? באוכלוסיות החלשות.

אופיר יחזקאל:

עזבי בתל אביב את יודעת מה קורה בטבריה היום?

נירה שפק:

טבריה הבנתי 24,000 שקל.

אופיר יחזקאל:

שכירות של דירה, אתה בא לשם לשכור דירה 12,000 שקל - - -

היו"ר אלי דלל:

אופיר לא להפריע אני מבקש.

נירה שפק:

עוד דבר שזה נשמע קטן, אנשים שעברו לגור בערים בתל אביב כפר סבא בעיקר בתל אביב משלמים על חניות, אנחנו במושב ובקיבוץ אין חניה, מדינת ישראל בהתחלה עיריית תל אביב אמרה שלושה חודשים ראשונים חינם ועכשיו לא סגרו, בחלק מהמלונות אמרו אוקיי 250 שקל לרכב זה 250 שקל שאין לנו ואם אנשים קנו רכבים כי אם פעם הסתדרנו במרחב שלנו עם אוטו אחד, היום שוכרים שוכרים זאת אומרת עוד הוצאה, שוכרים עוד אוטו כי אחד עובד בדרום עדיין במקום העבודה שלו ולנסוע ואנחנו משלמים על עוד 500 שקל ו-700 שקל לחודש שלא היינו צריכים לשלם, אני רוצה לדעת איך מסדרים את המנגנון הזה מול השלטון המקומי והערים של המפונים כי בבתי מלון אין מספיק מקום לדברים האלה.

דיברו כאן על משכנתאות ואני רוצה לומר, יש משפחות יש אצלנו בקיבוץ ובקיבוצים נוספים היינו מאוד גאים אין מקומות, הדור הצעיר שלנו חוזר נמצא לא עוזב בונים שכונות חדשות, חלק התחילו לשלם כסף, אין עובדים ובטח לא כלי צמ"ח שימשיכו לעבוד ובינתיים המונה של ההלוואות והמשכנתאות דופק, ראינו פרסומות בטלוויזיה של בנקים שאומרים אנחנו בינתיים עוזרים לכם משלמים את השניים שלושה או ארבעה חודשים, אני מזכירה שאנחנו כבר שנה, שנה שהאנשים שגם ככה קשה להם אין להם הם משלמים משכנתה על משהו שלא נבנה וזה צמוד צמוד לכל התשומות.

היו"ר אלי דלל:

ברור, נירה עוד משהו?

נירה שפק:

כן ממש עוד שלושה דברים כי עד שיש לנו את ההזדמנות אתה רואה שאני עושה את זה מה שנקרא במבזק.

אני רוצה להגיד מה נכנס און טופ על הדבר הזה, אתם יודעים רכבים שנפגעו כתוצאה מלחימה אם יש לך הלוואה או שלקחת את זה בליסינג המדינה רשות המיסים משלמת את זה לליסינג לא משלמת את זה לאדם הפרטי, אתם יודעים איזה עלות נוספת כאן? אם לקחתי הלוואה בליסינג כשהכסף חוזר משלמים עמלת פירעון מוקדם והמדינה לא משלמת את זה, יש לי אנשים שמתוך ההחזר שלהם בין 6,000 שקל ל-9,000 שקל עמלת פירעון מוקדם.

אני רוצה להגיד מילה טובה לרשות המיסים, אני חושבת שהם עובדים 24/7 עובדים איתי בצורה מדהימה על כל פניות הציבור, אבל זה שורה שאין להם - - -

סליחה, אני חייבת לסיים, יש אנשים שצופים.

היו"ר אלי דלל:

אני אתן לך לסיים, אבל פשוט אני חייב ללכת לוועדת הפנים, כי יש שם חוק שהוא שלי ואין שם אף חבר כנסת. ולדימיר אני מבקש ממך אם תוכל להחליף אותי, אני אודה לך. בסדר?

יש לי רק כמה שאלות ותובנות: אחת, האם יש פה משהו מהשלטון המקומי? לא, אז אני מבקש בפרוטוקול לרשום שיתייחסו למפונים כאילו הם תושבים, תושב תל אביב משלם לפי אזור שבו הוא גר ונניח לרגע שתושב תל אביב גר ברחוב מסוים אז הוא לא משלם באותו רחוב, אז אותו דבר גם למפונה שהוא גר ליד מלון אז הוא לא משלם צריך להבין את זה, זאת אומרת תושבי תל אביב משלמים באזורים אחרים אבל לא באזור שהוא גר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא תמיד.

היו"ר אלי דלל:

שיתנהגו אליהם כתושב.

נירה שפק:

למה אנחנו צריכים לשלם בכלל? אצלי בבית בקיבוץ לא שילמתי.

היו"ר אלי דלל:

אני לא אמרתי עכשיו לשלם, אני רק אומר שכל עיר יש לה את ההנחיות שלה ולכן זה יהיה נכון להתייחס למפונים בהתאם כתושבים, נניח שאת גרה בנתניה אז בנתניה באזורים מסוימים לא משלמים בכלל כתושב – כך יתנהגו אליכם, זה מה שאני מבקש מהשלטון המקומי. ולדימיר בוא תחליף אותי.

נירה שפק:

רק חשוב לי להקריא לך רגע לפני שאתה הולך.

היו"ר אלי דלל:

דקה, ולדימיר מספיק טוב.

נירה שפק:

ולדימיר זה הכי טוב.

היו"ר אלי דלל:

נכון זה הכי טוב. בסדר גמור, יופי. אני עוד אחזור.

(היו"ר ולדימיר בליאק, 12:40)

נירה שפק:

ברשותך אני אמשיך.

דיברתי על עמלת פירעון מוקדם, אני לא יודעת אם אנשים יודעים שתכשיטים אין שורה אין שורה כזאת, אנשים נגנב נבזז תכשיטים חפצי אומנות אין שורה כזאת ויש לנו תקרה גם לנושא של התכולה, על כל זה מלבישים לנו גם את ההוצאות של השכר דירה.

הנושא האחרון שאני רוצה לדבר עליו זה משפחות שנרצחו להם בני זוג שלא יחזרו לבתים שלהם, וזה ברור לכולנו שאין להם ברירה אחרת והם נמצאים במרכז, ואותן אלמנות רוצות להתחיל חיים, אותן אלמנות צעירות רוצות להתחיל חיים עם הילדים שלהם לרשום אותם לגנים שהם ימשיכו להיות בהם, מה לעשות במרכז אין מקום אחר ואין מענה, כי אותה וילה נהדרת שהם בנו בעוטף היום עולה פה במרכז עוד 2, 3 מיליון שקל ולא מחפשים את אותה וילה מחפשים מענה.

אני רוצה להקריא לכם, מקווה שאני אצליח, חלי ברעם אלמנתו של אביב ברעם גיבור שעזב אותם את הילדים ורץ עם כיתת הכוננות בכפר עזה ונהרג כשהוא נלחם במחבלים רוצה להתחיל את החיים שלה. היא כתבה והיא ביקשה ממני להקריא: אביב ברעם בעלה של חלי קיבל החלטות קשות ושילם על כך בחייו, מאותו היום היא וילדיה מנסים להתחיל מחדש ומבקשים את עזרת המדינה בצורת מיסוי במטרה להתחיל ולשקם את חייהם מחדש, ההקרבה של חיילי כיתת הכוננות היא כפולה, מעבר לאובדן חייהם המשפחות שלהם איבדו את היכולת הנפשית לחזור לביתם ועל כך המדינה צריכה לתת את הדעת, מי שהולך לקנות בית במרכז משלם המון מיסים שלא היו צריכים לשלם ואפשר וצריך לאפשר לאותן משפחות להקים סוף סוף את הבית שלהם, שהמדינה לא תיקח את המיסים האלה ותאפשר להם לקנות בית, הם שנה חיים בדירות שכורות מבלי יכולת להתחיל לתת אור למשפחות ולילדים שלהם ופה הפקרנו אותם שנה, ואני מבקשת שגם זה יטופל. תודה.

היו"ר ולדימיר בליאק:

תודה רבה נירה, אני חושב שכל הסוגיות והבעיות שהעלית זה מאוד מקומם שזה לא בא לידי פתרון כבר תשעה חודשים ואת מכירה את העמדה שלי, זו קודם כל החובה המוסרית שלנו מעבר למחויבות

כמחוקקים לפתור את זה, ואני חושב שאנחנו ניזום כאן דיון נוסף בכל הנושאים הללו, אני גם מקווה שבדיון הזה יהיו לשם שינוי גם חברי הקואליציה, בעיניי זה מספיק חשוב תודה.

משרד האוצר.

אסף וקסלר:

אסף וקסלר אגף תקציבים. אז באמת עלו פה הרבה מאוד סוגיות ואני עוד אוהב לציין שזה רק קצה המזלג יש עוד הרבה סוגיות ומורכבות.

היו"ר ולדימיר בליאק:

לא אנחנו מדברים על סוגיית השכירות כאן.

אסף וקסלר:

אני אתייחס כן. עכשיו באמת יש פה אירוע שהוא מאוד מאוד מורכב מהרבה גוונים מבחינה משפטית, מבחינה כלכלית, מבחינה משקית, מבחינת באמת כמו שעלה פה האזורים שאליהם מגיעים המפונים וכל הנוגע לזה.

בסופו של דבר המדינה סיפקה באמת את הפתרון הראשוני של המלונות של ה-100, 200, המדינה כן רואה לנכון שבסוף שוכר שמקבל פיצוי מהמדינה ישלם לבן אדם שממנו הוא שוכר, ימשיך להגיע איתו לאיזושהי הסדרה כל שני צדדים בחוזים פרטיים יכולים להגיע לפתרונות כאלה ואחרים, אנחנו מבינים שיש פה עוד מורכבויות ושאלות גם משפטיות גם כלכליות נוספות.

אופיר יחזקאל:

מה עושים אם החוזה הסתיים?

אסף וקסלר:

אני אתייחס, אנחנו בוחנים את זה עשינו כבר כמה התכנסויות ברמה בתוך הממשלה לבחון את כל ההשלכות וכל השאלות שעולות מההיבטים האלה, אני עוד לא יכול לספר פה לוועדה מסקנות או תוצאות בגלל שכמו שאמרתי יש פה מורכבות מאוד מאוד גדולה.

היו"ר ולדימיר בליאק:

סליחה שאני קוטע אותך, שוב הטענה לא אלייך אנחנו מכירים מספיק זמן אני מכיר אותך, אנחנו תשעה חודשים באירוע הזה כלומר זה לא משהו חדש שנולד אתמול, מה לוח הזמנים שלכם? כלומר מה לא הזמנים של הדיונים?

אסף וקסלר:

קשה לי להתחייב על לוח זמנים, בסופו של דבר כן נעשית עבודה, אנחנו כן מאמינים שברור שיש פה הרבה מורכבויות אבל ברוב המקרים שני הצדדים לחוזה שבסוף זה שני אנשים פרטיים שהמדינה באופן עקרוני לא אוהבת להתערב במקרים כאלה, ושוב אני מסייג - - -

היו"ר ולדימיר בליאק:

רק שנכנס פה אירוע שהוא לא בשליטה של שני הצדדים.

אסף וקסלר:

אני אמרתי, אני מסייג יש פה מורכבויות נוספות, אנחנו מבינים וגם עשינו בדיקות וסקרים ברוב המקרים סך הכל הדברים נפתרים בין שני הצדדים בפתרון טוב ששני הצדדים מרוצים ממנו, ברור שיש גם מקרים שלא ואנחנו בוחנים מה המדינה יכולה והאם נכון שהיא תתערב במקרים כאלה, אבל זה עוד בשלב הבחינה ואין לי כרגע יכולת להרחיב מעבר לזה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה קולט שאתה מדבר תשעה חודשים אחרי התחלת האירוע?

אסף וקסלר:

אני שוב מציין המדינה כן יצאה עם פתרונות.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כמה ישיבות התקיימו בדיון הזה בנושא הזה?

אסף וקסלר:

יותר מכך יד אחת.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

ועדיין אין החלטה?

אסף וקסלר:

אמרתי זה נושא מאוד מאוד מורכב.

היו"ר ולדימיר בליאק:

כלומר זה ישיבות שאתם מקיימים בשיתוף עם משרד המשפטים עם משרד השיכון?

אסף וקסלר:

לרבות משרד המשפטים, משרד שיכון, רשות המיסים, משרדים נוספים שכרגע לא עולים לי בשלוף לראש אבל כן ברמה רוחבית ממשלתית, יש פה היבטים מאוד מאוד רחבים.

נאור שירי (יש עתיד):

למה זה מאוד מאוד מאוד רחב? אתה חוזר על המאוד מאוד.

אסף וקסלר:

שוב יש פה שאלות משפטיות מאוד מורכבות, יש פה השפעה על כל שוק הדיור כמו שנאמר פה מקודם, יש פה שאלה של התערבות של המדינה בחוזים של שני אנשים פרטיים.

נאור שירי (יש עתיד):

לא לא רגע, אבל אני לא חושב שזה השפעה על כל שוק הדיור אני מתנצל, אתה מבין אולי גדול ממני אבל לתת עכשיו פתרון לדבר הזה - - -

היו"ר ולדימיר בליאק:

מדובר ביישובים עירוניים - - -

נאור שירי (יש עתיד):

בוא נגיד ככה, רגע הפתרונות לשוק הדיור או כל מה שקורה בשוק הדיור, אין איזה הצלחה מי יודע מה, אני ספק אם זה יזיז את המחט בעלייה או ירידה במחיר כזה או אחר.

אסף וקסלר:

אני לא חושב שאני מסכים עם האמירה, כמו שנאמר פה מקודם אכן יש עליות מחירים בשוק השכירות באזורים שריכוז אצלם היקף גדול של מפונים לדוגמת טבריה.

נאור שירי (יש עתיד):

בגלל שהם יודעים כמה כסף הם מקבלים ואז הם מעלים, זה לא עכשיו איזה תיאוריה כלכלית שקורסת.

נירה שפק:

בדיוק אני רוצה להגיד לך, דירה בתל אביב שהושכרה חודש לפני ב-7,500 שקל עלתה ל-18,000 שקל למה? הם ספרו את מספר הנפשות, אמרו אוקיי 200 שקל למבוגר 100 שקל לילד זה מה שאתם מקבלים.

אסף וקסלר:

אני חושב שהדוגמה שאת נותנת היא מעולה כי אני חושב שכולנו נסכים שמחר בבוקר אנחנו לא יודעים להגדיל את היצע יחידות הדיוור לא בטבריה לא בתל אביב ולא בחיפה, ואם המדינה תבוא ותגיד אוקיי זה לא 200 שקל זה 400 שקל הדבר הזה בוודאות יתגלגל לבעלי הדירות ולמעשה לא יביא לכדי פתרון, כלומר בגלל זה אני אומר יש פה סוגייה.

נירה שפק:

לא, תמסה אותם, הם יבינו שהכסף הזה לא הולך לכיסם - - -

היו"ר ולדימיר בליאק:

נירה אני לא רוצה להתפזר, בסופו של דבר יש הרבה סוגיות אני רוצה להתמקד באזורים המפונים, אסף אם אנחנו שוב לא משנה מה אני חושב בסוגייה של הפגרה, אבל בעוד ארבעה שבועות הכנסת אמורה לצאת לפגרה, אם אנחנו נחליט היום כוועדה שאנחנו נבקש מכם תוך שבועיים לתת לנו פתרון לנושא הזה, זה אפשרי מבחינתכם?

אסף וקסלר:

קשה לי להתחייב על זה אני מוכן לעשות את הבדיקה.

היו"ר ולדימיר בליאק:

אוקי אז אנחנו קודם כל נבקש, תוך שבועיים אני לא יכול להתחייב שיהיה כאן דיון כי זה תלוי ביושב ראש, אבל זה לפחות מה שאני אבקש ממנו לקבוע דיון לעוד שבועיים.

נאור שירי (יש עתיד):

כמה דיונים הוא קבע כבר לעוד שבועיים.

היו"ר ולדימיר בליאק:

כן בסדר אתה יודע עובדים עם מה שיש.

היו"ר ולדימיר בליאק:

אני אבקש ממנו לקבוע דיון נוסף בסוגייה הזאת לעוד שבועיים ולבקש מכם להניח לנו מסקנות בנושא הזה. משרד השיכון.

נתנאל לפידות :

צוהריים טובים נתנאל לפידות מנהל אגף בכיר נכסים וחברות.

אנחנו נמצאים במקום המשלים של התהליך שיותר הוא נמצא באזור של איתור ההיצע, אני מתייחס בעיקר לפתרונות העירוניים, בדומה למה שעשינו ביחד עם מנהלת תקומה אנחנו פועלים בתוך התהליך הזה בעצם לאיתור מתחמים שאנחנו יכולים בעצם לייצר תהליכים של אזורי שכירות ושוב אנחנו ביחד עם משרד האוצר בתוך התהליך מה יהיה מנגנון השכירות ואיך הוא יעבוד, זה חלקנו בתהליך בעולמות של ההיצע.

היו"ר ולדימיר בליאק :

רשות המיסים לפני מי נמצא?

אפרת אורן :

כן שלום אפרת אורן רשות המיסים.

נאור שירי (יש עתיד) :

רגע אפשר שאלה שנייה לפני? בבינתחומי הציעו מגורים למפונים?

נתנאל לפידות :

אנחנו שוכרים בבינתחומי את המתחם שאמור להיות לפקולטה לרפואה ובינתיים הוא לא נפתח, אז אנחנו שוכרים אותו בינתיים, למפונים של כפר עזה.

נאור שירי (יש עתיד) :

אבל יש שם מפונים?

נתנאל לפידות :

כרגע כן.

נאור שירי (יש עתיד) :

מתי הם מפונים מהמקום של המפונים? מתי האוכלוסייה המפונה מתפנה לטובת הסטודנטים שמגיעים?

נתנאל לפידות :

היא אמורה עד ה-1 לחודש.

נאור שירי (יש עתיד) :

מה זה ה-1 לחודש לאיזה חודש?

נתנאל לפידות :

1 בספטמבר 2024 זה התאריך שאמורים לעבור לרוחמה לאתר הזמני.

נירה שפק :

לא, נובמבר עוברים לרוחמה לאתר הזמני.

נתנאל לפידות:

יש יחידות הראשונים יעברו.

נירה שפק:

מכיוון שאני מסיירתם שם תראו, תראו, תראו איך ומה אנחנו עושים, יש לנו מדינה ששום דבר לא מתנהל לפי תאריך, אתם אומרים ב-1 בספטמבר 2024 הם מפנים, באים ואומרים ברוחמה החלק הקטן של האורחן זה לא אותה כמות ויש סדרי עדיפויות ליישובים כן? דווקא שם לא נמצאים הילדים עם המשפחות שצריכים להגיע לגנים ברוחמה שהם יהיו בעדיפות, אתה בא ואומר הם יתפנו, אני אזכיר לכם את זה ב-1 בספטמבר 2024 אני אגיע לכאן ואגיד חבר'ה תראו כל המשפחות של רייכמן לא יכולות כי א' לא עומדים בזמנים וב' מי שאמור להיכנס ראשון מכפר עזה זה אלה עם הגני ילדים שצריכים להתחיל את הגן ואת הבית ספר ב-1 בספטמבר 2024, אז אתם בונים על מגדל קלפים רעוע מענה מדינת.

נתנאל לפידות:

מלכתחילה עמדתנו הייתה שהפתרון ברייכמן הוא פתרון לא טוב, כי השיבוץ של המשפחות שהיה שם היה כזה שצפינו שזה יקרה, אבל הסגירה בין הקהילה לבין רייכמן הייתה כזאת שאנחנו לא בחרנו מי עובר לאן זו האמת.

קריאה:

אנחנו חיים בתוך הרבה אילוצים בתוך אי וודאות גבוהה של מלחמה אנחנו מנסים למצוא את הפתרונות - - -

היו"ר ולדימיר בליאק:

נאור אנחנו נדרוש מיושב ראש הוועדה לקיים דיון משמעותי בנושא הזה, כי זה סוגייה אחרת והיא חייבת לבוא לידי פתרון. רשות המיסים בבקשה.

אפרת אורן:

אני רק אומר שמבחינת רשות המיסים אנחנו באמת ראינו את זה - - - רשות המיסים תחילת האירוע לפחות אנחנו חשבנו שבאמת המדינה נתנה איזשהו מענה כאשר מצד אחד ניתנו מענקי האכלוס שאפשרו לאנשים לשכור דירות ואנחנו כרשות המיסים המשכנו לשלם למעשה למעסיקים של אותם תושבים מפונים את השכר שלהם בדיוק על מנת שהם יוכלו להמשיך לשלם למשכירים שלהם ביישובים המפונים את דמי השכירות וככה חשבנו שנסגר המעגל.

כמו שאסף אומר אנחנו מבינים שהאירוע הוא יותר מורכב הוא אירוע מתמשך ושיש לזה כמובן השלכות כמו שנאמר פה על שוק השכירות, האירוע מורכב ואנחנו באמת נמצאים בדיונים כלשהם עם האוצר.

היו"ר ולדימיר בליאק:

תראו, אני מסכים איתכם שהאירוע מורכב אנחנו ידענו את זה גם קודם, מכיוון שהאירוע המורכב הזה הוא ממשיך להיות מורכב כבר תשעה חודשים, אני שוב הייתי מצפה ממשרדי הממשלה להציע פתרונות ולא רק להכריז שמדובר באירוע מורכב שזה אנחנו יודעים.

אני בעיקר פה יש הרבה מאוד סוגיות והרבה מאוד אנשים שנפגעים כאן משני הצדדים, אבל נניח הדוגמה שנתת של הגמלאים שזה בעצם הסכום הזה הסכום לא גבוה שהוא אגב פטור ממס שהוא חלק אינטגרלי מהפנסיה שגם ככה לא גבוהה.

מכיוון שמדובר באירוע מורכב ואירוע מתמשך אז יש פה פגיעה באוכלוסיות הכי חלשות, אז מין הראוי שהמדינה תיכנס פה לאירוע באופן יותר משמעותי ולא רק ברמה של דיונים והצהרות. משרד המשפטים נמצא כאן? לא למה? כנראה שזה פחות חשוב למשרד המשפטים. יש עוד מישהו כאן שרוצה להתבטא?

נירה שפק:

ולדימיר אני רוצה להוסיף משהו, הגיע הזמן להפסיק לעבוד בטור ולעבוד במקביל, מדינה משרדי ממשלה יודעים לטפל ביום של היום, שים לב כל מה שנאמר כאן זה היום של היום לא היום של אחרי, ואנחנו לא יודעים לעבוד בשני מאמצים, אנחנו כל פעם מגיעים ומנהלים משהו במצב משברי בתוך מצב משברי.

עכשיו תחשבו על המטוטלת של האזרח בקצה, הוא לא מעניין אותו האם חשבו נכון או לא נכון ברייכמן, הוא לא מעניין אותו שוק הדיור, הוא יודע שהוא ברח מבית בלי בגדים בלי כלום כשהוא עובר על גופות, כשהילדים שלו צריכים לעבור את כל הדבר הזה ואין לו מענה מהמדינה, איך אתם יכולים לקום בבוקר ולא להבין שזה עיקר העשייה שלכם? איך אתם יכולים ללכת לישון וזה לא פנייה אישית אני אמרתי קודם רשות המיסים אמיר דהן עונה לי גם ב-01:00 ו-02:00 וכך גם יעל היועצת המשפטית שכל פעם שיש סוגייה ובכלל מחוז דרום שמלווה אותי, אין פנייה שאני לא מקבלת עליה, אבל הם עובדים במסגרת מה שיש להם וכל מי שצריך לשנות תקנות לשנות חוקים להרחיב להגמיש, כאילו נרדם בשמירה פעם נוספת, רק על הפעם הראשונה שילמנו בגוף ונפש והפעם במקום שאנחנו נבנה את עצמנו אתם שוחקים אותנו, מישהו צריך להתעורר במדינה הזאת.

היו"ר ולדימיר בליאק:

תודה נירה. קודם כל, אני באמת חשבתי שהדיון הזה הוא חשוב ואני עדיין חושב כך, אני חושב שיש פה סוגייה שנוגעת ללא מעט אנשים, להכנסה שלהם לחיים שלהם כמו רוב הסוגיות באזור הצפון שאני שוב אני לא צריך לחזור מה המצב בצפון או מה המצב בקריית שמונה או המצב בשלומי ובשאר היישובים המפונים.

חבל לי מאוד שחברי הקואליציה בחרו להיעדר מהדיון הזה, אני חושב שזה לא ראוי וזה לא נכון וכך לא צריכה להתנהל קואליציה אחראית, בטח כאשר היא אחראית על המצב שנוצר באזור הזה ובאזורים נוספים ברחבי הארץ.

אני אבקש מיושב ראש הוועדה לקיים דיון נוסף בנושא תוך שבועיים ואני אבקש ממשרדי הממשלה לדיון הבא לבוא עם הפתרונות, לבוא עם פתרונות כי זו המטרה שלנו בסופו של דבר, כוועדת הכספים כנבחר ציבור לבוא עם הפתרונות, אני מאוד אשמח אם בעוד שבועיים אחרי דיון נוסף אנחנו נוכל להניח על שולחן הוועדה על שולחן הכנסת לא רק את הפרוטוקול של הדיון אלא גם הפתרון שהגענו אליו, כי המטרה שלנו זה לעזור לאנשים. תודה רבה.

אנחנו נעשה הפסקה של רבע שעה ונחזור לדיון הבא, תודה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:00.